

Călătoresc să mă descopăr doar

AlbAtros

La marginea toamnei
stau uşile închise, blocate de frunzele
ce s-au adunat împrăştiate de vânt,
au culori diferite,
de la verde arămiu la galben pal,
în traficul lor
vantul le-a plimbat mereu
de colo colo, de când le-a desprins
din coroana unui copac
tânăr şi înalt
cu ramuri pline de verdele frunzelor
şi florile primăverii.

Acum în toamnă
copacul pare gol, dar...
are rădacini bine-nfipite-n pământ.

Dacă n-ai privi
desfrunzirea ca pe-o reîntinerire
ai avea impresia
că toţi copacii pot murii în toamnă...

Aşa este şi destinul meu,
o stranie întâmplare,
în toamnă mă desfrunzesc
iar primăvara-nfloresc,
nu călătoresc prin viaţă
împovărată,
călătoresc să mă descopăr doar
nu contabilizez nimic
nici fericirea, nici tristeţea
poate ar trebui să-mi culeg
zâmbetele
dar...sunt atât de multe...
încât renunţ.